

EUROOPA KOMISJON

Brüssel, 30.5.2012
COM(2012) 301 final

Soovitus:

NÕUKOGU SOOVITUS

euroalasse kuuluvate liikmesriikide majanduspoliitika üldsuuniste rakendamise kohta

{SWD(2012) 301 final}

Soovitus:

NÕUKOGU SOOVITUS

euroalasse kuuluvate liikmesriikide majanduspoliitika üldsuuniste rakendamise kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 136 koostoimes artikli 121 lõikega 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni soovitus¹,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi resolutsioone²,

võttes arvesse Euroopa Ülemkogu järeldusi,

pärast konsulteerimist majandus- ja rahanduskomiteega

ning arvestades järgmist:

- (1) Alates euroala loomisest on eurorühm täitnud kesksel rollil selle majanduse juhtimisel ja tal on selle eest eriline vastutus. Majanduskriis paljastas selgelt euroala läbipõimunud sisesuhted, rõhutades vajadust ühtse kooskõlastatud poliitilise lähenemisviisi järele, mille puhul võetakse arvesse tugevat mõjude ülekandumist euroala liikmesriikide vahel ning mis võimaldab operatiivseks majanduskeskkonna muutustele reageerimiseks poliitikat tõhusalt kooskõlastada.
- (2) Nõukogu koostas riigipõhised soovitused kõigile euroalasse kuuluvatele liikmesriikidele. Kõnealustes soovitustes käsitletakse riigi taseme majandusprobleeme, kuid samal ajal kujutavad need endast euroala kui terviku stabiilsuse ja majanduskasvu kindlustamise kesksel elementi. Euroalasse kuuluvad liikmesriigid on laiendatud euroala pakti raames võtnud ka kohustuse viia ellu täiendavaid ulatuslikke poliitikareforme, mille eesmärk on edendada konkurentsivõimet ja tööhõivet, parandada riigi rahanduse jätkusuutlikkust ning tugevdada finantsstabiilsust. 2. märtsil 2012 sõlmisid euroalasse kuuluvad liikmesriigid ning kaheksa teist liikmesriiki majandus- ja rahaliidu stabiilsuse, koordineerimise ja juhtimise lepingu, milles nad leppisid kokku selle tagamises, et kõik nende kavandatavad olulised majanduspoliitika reformid arutatakse eelnevalt läbi ja vajadusel kooskõlastatakse omavahel. Eelnev kooskõlastamine euroalal, nii eelarveprojektide kavade esitamise kui ka oluliste majanduspoliitika reformide kavade läbiarutamise teel, aitab kaasa liikmesriikide meetmete tervele euroalale ülekanduva mõju arvessevõtmisele.

¹ COM(2012)301.

² P7_TA(2012)0048 ja P7_TA(2012)0047.

- (3) Liikmesriikide rahanduse juhtimist tugevdavate läbimõeldult koostatud eelarveraamistike olemasolu on riikide rahanduse usaldusväärse juhtimise põhielement, mis samuti aitab see kaasa terve euroala riikide rahanduse jätkusuutlikkusele. Euroala riigipead ja valitsusjuhid kohustusid 2011. aasta juulis ja oktoobris kehtestama liikmesriikide eelarveraamistikke käsitlevas direktiivis sätestatud riiklikud fiskaalraamistikud juba 2012. aasta lõpuks, st direktiivis esitatud ajakavast varem, ning minema kaugemale direktiivis sätestatud nõuetest. Sõlmides 2. märtsil 2012 majandus- ja rahaliidu stabiilsuse, koordineerimise ja juhtimise lepingu, kohustusid euroalasse kuuluvad liikmesriigid ning kaheksa teist liikmesriiki veelgi tugevdama ka oma riiklikku eelarvejuhtimist, kehtestades eelkõige keskpika perioodi eesmärgi saavutamiseks valitsemissektori eelarvepositsiooni kohta siduvad eeskirjad.
- (4) Eelarve konsolideerimise poole püüdlemine on euroala kriisi ületamise strateegia põhielement. ELi fiskaalraamistik võimaldab liikmesriikide konsolideerimistempot diferentseerida vastavalt nende eelarvepoliitilisele manööverdamisruumile ja makromajanduslikele tingimustele. Stabiilsuse ja kasvu paktis ning majandus- ja rahaliidu stabiilsuse, koordineerimise ja juhtimise lepingus keskendutakse struktuursele eelarveseisundile ning nii lubab see arvesse võtta majandustsükli ja ühekordsete meetmete mõju valitsemissektori eelarveseisundile. Ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimist käsitlevate nõukogu soovitustega seonduvate meetmete tõhusust hinnatakse struktuursetl. Konsolideerimise struktuur on äärmiselt tähtis, sest see aitab suurendada usaldust euroalal toimuva konsolideerimise püsiva laadi suhtes ja piirata konsolideerimise poolt majanduskasvule avaldatavat negatiivset lühiajalist mõju. Prioriteet tuleb anda majanduskasvu soodustavatele kulutustele, eelkõige investeeringutele. Mitmes euroalasse kuulavas liikmesriigis võiks leida tootlikke investimisprojekte, mille puhul nii erasektori tulu kui ka sotsiaalne kasu ületaks praeguseid madalaid intressimäärasid. Kiiresti on vaja pikaajaliste õiguste, eelkõige tervishoiu valdkonna reforme, et toetada riigi rahanduse pikaajalist jätkusuutlikkust. Konsolideerimisele võiks kaasa aidata asjakohane maksupoliitika, näiteks maksukoormuse tööjõumaksudelt eemale nihutamine, maksubaasi laiendamine ja tõhusam võitlemine maksudest kõrvalhoidmisega, suurendades samas ka konkurentsivõimet ja luues majanduskasvuks paremad tingimused.
- (5) Stabiilsus ja finantssüsteemi hea toimimine on euroala aeglase majanduskasvu „kadunud kümnendi stsenaariumi” vältimise ja investorite usalduse suurendamise eeltingimused. Kuna pankade bilansis on vaja finantsvõimendust veelgi vähendada, on oluline tagada, et see kulgeks kontrollitult ja et sealjuures säiliks piisava krediitvoog reaalmajandusse. Finantsvaldkonna killustumise esilekerkiva trendiga võitlemiseks on järelevalvestruktuuride ja –tavade integreerimisel ning piiriülesel kriisijuhtimisel vaja teha täiendavaid edusamme.
- (6) Euroala jätkusuutliku majanduskasvu ja stabiilsuse seisukohast on äärmiselt tähtis euroala-sisese makromajandusliku tasakaalustamatuse kontrollitud vähendamine. Tasakaalustamatuse vähendamise protsess on alanud, kuid seda tuleb järjekindlalt jätkata. Tasakaalustamatuse korrigeerimise meetmeid tuleb kiireloomulisemalt võtta puudujäägiga riikides, kus tuleb läbi viia reforme konkurentsivõime parandamiseks ja vahendite avatud sektoritesse ümberpaigutamise lihtsustamiseks. Ülejäägiga riigid saavad samal ajal panustada tasakaalu taastamisse, kõrvaldades ebavajalikud regulatiivsed ja muud piirangud sisenõudluselt, suletud sektorite majandustegevuselt ja investimisvõimalustelt.

- (7) Euroala liikmesriikide majanduse vastastikuse sõltuvuse ning eeliste, mida selle rahaliidu stabiilsus saab tuua selle liikmetele ja ELile tervikuna, tunnistamine on majandusliidu edasiarendamise eeltingimus. Euroala liikmesriikidest kaugemale vaatamine peab süvendama nende integratsiooni, et jõuda täieliku majandus- ja rahaliiduni³.

SOOVITAB euroalasse kuuluvatel liikmesriikidel võtta ajavahemikus 2012–2013 üksikult ja üheskoos, ilma et see piiraks nõukogu pädevust liikmesriikide majanduspoliitika kooskõlastamisel, kuid eelkõige eurorühmas kooskõlastatava majanduspoliitika raamistikus järgmisi meetmeid:

1. Tugevdada eurorühma töömeetodeid, et see saaks võtta vastutuse euroala kooskõlastatud poliitilise lähenemisviisi eest, reageerides kiirelt majanduskeskkonna muutustele, ja juhtida majanduspoliitika kooskõlastamist tugevdatud järelevalveraamistiku kontekstis, mida kohaldatakse euroala liikmesriikide suhtes.
2. Teha eurorühmas tõelist poliitilist koostööd, jagades teavet ning arutades eelarveprojekte ja euroalale üle kanduda võiva mõjuga olulisi reformikavasid. Tagada euroala stabiilsuse ja tugevuse kindlustamiseks vajalike reformide tegemine, sealhulgas rakendada igale euroalasse kuuluvale liikmesriigile tehtud nõukogu soovitusi, mis lisaks riigi tasandi probleemide lahendamisele mõjutavad ka euroala tervikuna.
3. Tugevdada fiskaaldistsipliini ja –asutusi nii riigi kui ka sellest madalamal tasandil, suurendades seeläbi turu usaldust euroala riikide rahanduse keskpika perioodi ja pikaajalisse jätkusuutlikkusse. Kooskõlas euroala riigipeade ja valitsusjuhtide 2011. aasta juuli ja oktoobri ning 2. märtsi 2012. aasta kokkuleppega tuua liikmesriikide eelarveraamistikke käsitleva direktiivi ülevõtmine varasemaks, s.o 2012. aasta lõppu, ja eelarvejuhtimist veelgi tugevdada, eelkõige võttes kõigi euroala liikmesriikide siseriiklikku õiguskorda üle struktuurselt tasakaalus eelarvet käsitlevad eeskirjad ja automaatsed korrigeerimismehhanismid.
4. Tagada euroalal ühtne kooskõlastatud fiskaalpoliitiline lähenemisviis eelarve konsolideerimist käsitlevate nõukogu soovitude ja otsuste järgimise kaudu, pidades sealjuures kinni iga riigi makrorahanduslikku olukorda arvesse võtvatest stabiilsuse ja kasvu pakti eeskirjadest. Liikmesriigid, kes saavad kahju märkimisväärsetest ja suurenenud võivatest riskipreemiast, peaksid nominaalsest tasakaalueesmärgist lahkumist piirama isegi oodatust kehvemates makromajanduslikes tingimustes. Teised liikmesriigid peaksid laskma toimida struktuuraalselt hinnatud kohandamiskavale vastavatel automaatsetel stabilisaatoritel ja olema valmis konsolideerimistempo läbi vaatama, kui makromajanduslikud tingimused peaksid veelgi halvenema. Valitsemissektori kulude ja tulude struktuuris tuleks arvesse võtta kuluartiklite ja tuluallikate mõju majanduskasvule. Eelkõige tuleks euroala avaliku sektori investeeringute elavdamiseks kasutada kõiki kättesaadavaid eelarvevarusid, võttes muu hulgas arvesse riikidevahelisi erinevusi rahastamiskuludes.

³ Vt COM (2012) 299 punkt 2.1.

5. Võtta meetmeid euroala finantssüsteemi toimimise ja stabiilsuse parandamiseks. Kiirendada samme finantsvaldkonna integreerimise suunas, kuhu on kaasatud pangandusjärelevalve ja piiriülene kriisijuhtimine.
6. Rakendada struktuurireforme, mis koos diferentseeritud fiskaalvaldkonna lähenemisviisiga aitaksid kaasa euroala sisese makromajandusliku tasakaalustamatuse vähendamisele, sealhulgas riigi tasandi meetmeid, mille puhul võetaks arvesse iga riigi olukorda ja nõukogu soovitusi igale euroalasse kuuluvale liikmesriigile.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*